

N:o 122.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående ändring i bestämmelser rörande tillämpning å personalen vid marinintendenturkåren af grunderna för pensionering af flottans befäl och underbefäl med vederlikar; gifven Stockholms slott den 18 mars 1910.

Under återopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver sjöförsvärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslä Riksdagen

medgifva sådan ändring i de af Riksdagen godkända och af Kungl. Maj:t den 11 december 1903 fastställda bestämmelser angående tillämpning å personalen vid marinintendenturkåren af grunderna för pensionering af flottans befäl och underbefäl med vederlikar,

att den, som från flottans civilstat, kustartilleriet eller flottans pensionskassa öfvergått till marinintendenturkåren, må äga att såsom tjänstetid för erhållande af pension och fyllnadspension tillgodoräkna sig den tid, han varit såsom extra ordinarie kammarskrifvare anställd vid flottan eller pensionskassan, äfven om han icke jämlikt reglementet för flottans pensionskassa erlagt retroaktiva pensionsafgifter för samma tid.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

C. A. Ehrensvärd.

*Utdrag af protokollet öfver sjöförsvarsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å
Stockholms slott den 18 mars 1910.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve TAUBE,
Statsråden: PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
SWARTZ,
grefve HAMILTON,
grefve EHRENSVÄRD,
MALM,
LINDSTRÖM,
NYLANDER,
VON SYDOW.

Departementschefen, statsrådet greve Ehrensvärd anförde i underdånighet:

Ang. ändring i
bestämmelser
rörande
tillämpning å
personalen vid
marinintenden-
denturkåren af
grunderna för
pensionering
af flottans
befäl och
underbefäl
med
vederlikar.

»På sätt jag redan omförmålt i mitt yttrande till statsrådsproto-
kollet öfver sjöförsvarsärenden den 14 januari innevarande år, hafva de
sakkunniga, som den 18 februari 1909 afgifvit betänkande öfver frågor
rörande marinintendenturkårens organisation m. m., däri framställt för-
slag till viss ändring i gällande grunder för pensionering af kårens
personal. Jämte det jag, på grundvalen af de sakkunnigas framställ-
ningar, hemställde om proposition till Riksdagen rörande utvidgning af
marinintendenturkåren m. m., anhöll jag att få beträffande förslaget i
hvad det rörde pensioneringen göra särskild underdånig framställning;
och torde det nu tillåtas mig att upptaga denna fråga.

Efter det 1903 års riksdag i hufvudsak bifallit Kungl. Maj:ts förslag om inrättande af marinintendenturkåren, förordnade Kungl. Maj:t genom nådigt bref den 11 december 1903 till direktionen öfver flottans pensionskassa i öfverensstämmelse med Riksdagens beslut, bland annat,

»att de af Kungl. Maj:t den 3 oktober 1876 fastställda grunder för pensioneringen af flottans befäl och underbefäl med vederlikar skola från och med år 1904 tillämpas å personalen vid flottans marinintendenturkår, med iakttagande,

att fyllnadspension, beräknad enligt 1:a punkten af nämnda grunder, utgår endast till den, som är berättigad till pension ur flottans pensionskassa samt erhåller afsked efter uppnådda 65 lefnads- och 35 tjänstår;

att den, som från ordinarie tjänst vid flottans civilstat öfvergått till marinintendenturkåren, må äga att såsom tjänstetid för erhållande af pension och fyllnadspension tillgodoräkna sig den tid, han varit såsom extra ordinarie kammarskrifvare anställd vid flottan, äfven om han icke jämlikt reglementet för flottans pensionskassa erlagt retroaktiva pensionsavgifter för sistnämnda tid.»

Ofvan nämnda sakkunniga hafva, under erinran om bestämmelserna i berörda nådiga bref, anført, hurusom vid marinintendenturkårens uppsättning äfvensom sedermera åtskilliga extra ordinarie kammarskrifvare vid flottans civilstat jämte en extra ordinarie kammarskrifvare vid flottans pensionskassa vunnit anställning vid kåren. Med förut omförmälda affattning af bestämmelsen om rätt för personal att i pensionshänseende tillgodoräkna sig tjänstetid före ordinarie anställning vore emellertid nyssnämnda tjänstemän icke till sådan förmån berättigade. Enär likväl dessa tjänstemän genom sin anställning vid marinintendenturkåren efter att förut hafva varit extra ordinarie kammarskrifvare inträdde i samma förhållanden, som gifvit anledning till den nämnda undantagsbestämmelsen, syntes det de sakkunniga vara med rättvisa öfverensstämmande, att enahanda medgifvande blefve dem beredt.

Af en genom de sakkunniga föranstaltad, vid deras betänkande fogad utredning framgick, dels att icke mindre än 13 tjänstemän vid marinintendenturkåren, hvilka vid sin anställning därstädes varit extra ordinarie kammarskrifvare vid flottans civilstat, skulle för vinnande af full pension behöfva kvarstå i tjänst från 2 till 15 år, sedan de uppnått 65 lefnadsår, dels ock, att, därest det af de sakkunniga förordade medgifvandet vunne tillämpning, för 12 af dessa möjlighet bereddes att med fulla pensionsförmåner afgå vid nämnda lefnadsålder.

De sakkunniga hafva vidare erinrat, att i enlighet med 1907 års riksdags beslut kustartilleriets regementsintendenter och fästningsförvaltare från och med år 1908 öfverflyttats till marinintendenturkåren. Af dessa komme en icke att vid 65 års ålder innehafva det för pensionsrätt erforderliga antalet tjänstår. Denne marinintendent hade emellertid från extra ordinarie kammarskrifvare vid flottans civilstat vunnit ordinarie anställning därstädes och från denna anställning tillträdtt befattningen vid kustartilleriet. Ehuru han till marinintendenturkåren öfvergått från kustartilleriet och icke direkt från flottans civilstat, blefve det enligt de sakkunnigas mening icke annat än med rättvisa förenligt, att äfven han i fråga om tillgodoräknande för pensionsrätt af tjänstetid såsom extra ordinarie tjänsteman likställdes med de marinintendenterna, som från flottans civilstat öfvergått till marinintendenturkåren.

Öfver de sakkunnigas ifrågavarande framställning hafva infordrade utlåtanden afgifvits af marinöfverintendenten, direktionen öfver flottans pensionskassa samt statskontoret.

Marinöfverintendenten har därvid förklarar sig instämma i hvad de sakkunniga uti förevarande afseenden uttalat.

Direktionen öfver flottans pensionskassa har erinrat, att i nådiga skrifvelsen till direktionen den 28 november 1902 angående tillämpning å personal vid flottans marinläkarkår samt å läkare vid kustartilleriet af grunderna för pensionering af flottans befäl och underbefäl med vederlikar stadgats, att såsom tjänstetid, hvilken grundar rätt till pension och fyllnadspension, skall räknas hela den tid, löntagaren stått i statens tjänst.

Då sålunda icke någon inskränkning i beräkningen af tjänstetiden såsom grund för rätt till pension föreskrifvits för marinläkarkårens personal, syntes det direktionen vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att den af de sakkunniga föreslagna förmånen vid beräkning af tjänstår i pensionshänseende tillförsäkrades ifrågavarande tjänstemän vid marinintendenturkåren.

Utöfver den af de sakkunniga i ämnet förebragta utredning har direktionen, beträffande den af de sakkunniga nämnde tjänsteman vid marinintendenturkåren, som före anställningen därstädes varit extra ordinarie kammarskrifvare vid flottans pensionskassa, framhållit, att enligt bestämmelse i gällande reglemente för pensionskassan tjänsteman vid densamma hade lika med sina vederlikar vid flottan tur och befodringsrätt till tjänst vid flottan. Vid sådant förhållande föreläge, enligt direktionens mening, skäl, att hans tjänstetid såsom extra ordinarie tjänsteman vid pensionskassan skulle få tillgodoräknas honom vid beräkning af tjänstår i pensionshänseende.

I öfverensstämmelse med hvad sålunda anförts har direktionen afgifvit förslag till ändring i de på 1903 års riksdags beslut grundade bestämmelser rörande pensionering af marinintendenturkårens personal.

Statskontoret har förklarat sig anse de sakkunnigas omförmälda framställning vara förtjänt af bifall och på grund däraf, med biträdande af berörda af direktionen formulerade förslag till ändrade bestämmelser, tillstyrkt, att detta måtte föreläggas Riksdagen till godkännande.

För egen del finner jag de sakkunnigas ifrågavarande, af myndigheterna understödda framställning grundad å starka billighetsskäl, hvarför den af mig biträdes; och hemställer jag fördenskull i underdånighet, att Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva sådan ändring i de af Riksdagen godkända och af Kungl. Maj:t den 11 december 1903 fastställda bestämmelser angående tillämpning å personalen vid marinintendenturkåren af grunderna för pensionering af flottans befäl och underbefäl med vederlikar,

Departements-
chefen.

att den, som från flottans civilstat, kustartilleriet eller flottans pensionskassa öfvergått till marinintendenturkåren, må äga att såsom tjänstetid för erhållande af pension och fyllnadspension tillgodoräkna sig den tid, han varit såsom extra ordinarie kammarskrifvare anställd vid flottan eller pensionskassan, äfven om han icke jämlikt reglementet för flottans pensionskassa erlagt retroaktiva pensionsafgifter för samma tid.»

Denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

R. Sundin.